

ת"פ (נתניה) 12342-05-22 - מדינת ישראל נ' אוקסנה דבורק

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 12342-05-22 מדינת ישראל נ' דבורק (במעצר); ת"פ 27634-06-20;
ת"פ 23186-02-24; ת"פ 1330-05-23; ת"פ 42127-04-21; ת"פ 74100-07-24

לפני: כבוד השופט גיא אבןו

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

נ ג ד

הנאשםת: אוקסנה דבורק

בשם המאשימה: גב' שובל שושן, מתמחה

בשם הנואשםת: עו"ד נסים שםיה

גזר דין

כתב האישום

1. הנואשםת הורשעה בהתאם להודאותיה, אשר ניתנו במספר פעימות, בעבירות המוחוסת לה בשישה כתבי אישום (מרביתם توקנו לכולה). כתבי האישום יפורטו להלן בהתאם למועד ביצוע העבירות:

ת"פ 27634-06-20: הנואשםת והמתلون, קונסטנטין צ'רניאבסקי (להלן: המתلون), בני זוג נשואים והורם ליד. ביום 2.9.19 נתגלו ויכוח בין השניים בשל כך שהנאשםת רכשה שתי פחיות בירה בעודה בהליך גמילה. הנואשםת היכתה את המתلون בידיה בראשו, באפו ובידי. היא נטלה סכין מהמטבח והלכה בכיוונו של המתلون, אשר נטל כסא כדי להגן על עצמו. הנואשםת שבה למטבח וזרקה את הסכין. כשניסה המתلون לצאת מהבית, אמרה לו הנואשםת כי לא "ילך" לשום מקום", נטלה מכונית-צעצוע והיכתה באמצעותה בראשו, אשר דימם כתוצאה מהפגיעה. כן נגרמו למתلون שריטות בחזה,

ביד ובאצבע. כשהגיעו שוטרים אל הבית סירבה הנואשת להתלוות אליהם, אף דחפה אחד מהם. בגין אישום זה הורשעה הנואשת בביצוע עבירות איומיים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: **חוק העונשין**); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; תקיפה בן זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין.

ת"פ 42127-04-42: ביום 27.12.20 שב המתלון מעבודתו אל הבית, ופגש הילד ובנאשתה שהייתה נתונה תחת השפעת אלכוהול. על רקע ויכוח בין בני הזוג, דחף הילד את הנואשת, וזה היכתה אותו בבטנו. בתגובה לכך המתלון את הילד והלך לחדר השינה, אך הנואשת לקחה מידיו את הילד והלכה לסלון. היא אמרה למתלון כי איננו יכול לקחת ממנה את בנה, והיכתה במכת אגרוף בפנוי. בחולף דקות אחדות היכתה שוב במכות אגרוף בפנוי, נטלה קורקינט של הילד וניסתה להכות בראשו של המתלון, אך הוא התכווף והקורקינט "עף" לעברו. הנואשת עוכבה לתחנת המשטרה. בהיותה בתא השהייה החלה הנואשת לגעת במעוכבות אחרות שלו בתא, וכיבתה את האורות מספר פעמים, בניגוד להנחיותיו של השוטר שהשgia עליה. היא נלקחה לביקשת לשירותים, וכשבה לתא השהייה היכתה את השוטר בידו וצעקה עליו. בגין אישום זה הורשעה הנואשת בעבירות תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ת"פ 12342-05-12: ביום 5.5.21acha צ שבה הנואשת לביתה מעובדתה, והחלה לצרור אלכוהול. בשעה 20:30 לערך, כשהיא בגילוףין, ביקשה מהמתלון להכין לה כריך. זה השיב כי אינו חש טוב, ואמר שהיא יכולה לדאוג לעצמה. כשראה שקר עשתה, ביקש ממנה "חתיכה". בשלב זה נתגלו ויכוח בין בני הזוג, והילד ניגש למתלון ונשכב לצדיו על הספה. הנואשת ניגשה אל השניים, היכתה בחזהו של הילד ודחפה אותו. המתלון הган על בנו בגופו, והנאשתה התרחקה ממנו. היא שבה למקום, משכה את הילד מידיו של המתלון, העמידה אותו על רגליו, ומשכה אותו כדי שיילך לחדרו. המתלון קם והלך עם הילד לחדר השינה. אז ניגשה אליו הנואשת, והיכתה את המתלון בפנוי. כל זאת עת צעקה על השניים וגידה אותם. בהמשך השליצה את בגדיו של המתלון ויצאה מהחדר. בגין אישום זה הורשעה הנואשת בביצוע עבירות תקיפה סתם של קטין בידי אחראי, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(2) לחוק העונשין; תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

ת"פ 1330-05-23: כמחצית השנה עבר למועד הרלוונטי לאישום זה, עזבה הנואשת את מקום מגורייה - חדר שהושכר לה בדירותו של מר רפאל מרדייב. ביום 22.2.23 הגיעו הנואשת לדירה כדי לאסוף בגדים שהותירה במקום. היא נטלה מהדירה את מכשיר הטלפון של בעל הדירה שהיה מונח בסלון הבית, החביאה אותו בתיקת גניבה. בגין אישום זה הורשעה בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ת"פ 23186-02-24: אישום מס' 1: ביום 9.7.23 נכנסה הנואשת לחנות "סופר פארם" בנתניה, נטלה מוצריים בשווי מאות שקלים, הכניסה אותם לתיק שנשאה על גבה, עברה את קו הקופות ויצאה

מהמקום מבלי לשלם. קב"ט החנות יצא אחריה, נטל ממנה את התקיק וביקש כי תשוב לחנותה. הנאשمت סייבת, וכשאמר הקב"ט כי יזמן למקום משטרת, החלה לבrhoch. איישום מס' 2: ביום 28.8.23 נכנסה הנאשמת למרכז "רמי לוי" בננתניה, נטלה מוצרי מזון בשווי כ-370 ₪, החביאה אותם על גופה ויצאה מהמקום מבלי לשלם. קב"ט החנות יצא אחריה וביקש כי תציג לו קבלה, ובהמשך ביקש שתשוב לחנותה. הנאשמת נמלטה מהמקום. איישום מס' 3: ביום 30.8.23 נכנסה הנאשמת לחנותה "ספר פארם" בננתניה, נטלה מוצרים בשווי כ-260 ₪, הכנסה אותם לתיקה ויצאה מבלי לשלם. קב"ט החנות יצא אחריה, נטל מידת התקיק וביקש שתשוב עמו לחנותה. הנאשمت סייבת, וגם זו הפעם נמלטה מהמקום לאחר שנאמר לה כי תזמן משטרת. בגין כל אחד מהאישומים הורשעה הנאשמת בביצוע עבירות גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ת"פ 74100-07-24: ביום 6.5.24 הגיעו הנאשמת לבניין מגורים בננתניה, נכנסה למקלט ונטלה מהמקום זוג אופני הרים. בגין איישום זה הורשעה הנאשמת בביצוע עבירות גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; הסגת גבול כדי לעبور עבירה, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

מהלך הדיונים - עד קבלת תסקיר מפורט

2. (-) הרשותה הראשונה של הנאשמת ניתנה על בסיס הודהתה ביום 18.10.22 (ת"פ 27634-06-20, ת"פ 42127-04-21), ובהתאם להסכמות הצדדים, היא הופנתה לקבלת תסקיר מבחן.

(-) הנאשמת לא שיתפה פעולה עם שירות המבחן ולא התייצהה לראיון (תשקיר ראשון מיום .(7.5.23).

(-) לבקשתה, ניתנה לה הזדמנות נוספת, שאף אותה זנחה הנאשמת (תשקיר שני מיום .(4.7.23).

(-) בתום דיון מיום 11.7.23 נעתרתי לבקשתה של הנאשמת, והפניתי אותה פעם נוספת לשירות המבחן. דא עקא, גם הפעם לא התייצהה הנאשמת לפגישה (תשקיר שלישי מיום 26.10.23).

(-) ביום 13.2.24 לא התייצהה הנאשמת לדיוון, והוצאה נגדה צו הבאה, אך בהינתן מצבה (לאור הטענה כי מצאה עצמה לפרקם כדרת רחוב), הוריתי כי תוכל להשחרר בכפוף לחתימה עלUberות עצמית. כך נעשה.

(-) הנאשמת התייצהה לדיוון ביום 12.3.24. במועד זה הציגו הצדדים הסכימות במסגרת

הורשעה הנואשת בהתאם להודאתה בשני כתבי אישום נוספים (ת"פ 23-1330-05-2024, ת"פ 24-23186-02-2024), והופנתה פעם נוספת לשירות המבחן.

(-) ביום 18.3.24 הציגו הצדדים הסדר טיעון נוסף (מס' 3), במסגרתו הורשעה הנואשת בהתאם להודאתה במخصوص לה בת"פ 12342-05-22, והופנתה לשירות המבחן.

taskir mforot

3. ביום 9.6.24 הוגש תסקיר (מס' 4), העיקרי יולדת מולדובה, בת כ-39 גראשה, אם לילד בן חמוץ, התגורה בעת הכנסת התסקיר אצל חברים, איננה עובדת. היא הגיעה לארץ בשנת 2016, החזיקה באשרת עבודה, ועסקה בטיפול בקשישים. האשרה איננה בתוקף עוד, והנאשת חסרת מעמד חוקי. לדבריה, השלימה למדוים תיכוניים בארץ מוצאה, החלה לימודי משפטים אותם לא סיימה, לאחר שבחירה לעBOR לאייטליה עם בן זוגה באותה העת. הנואשת עבדה כיעצת נדל"ן, המשיכה בלימודי משפטיים, אך לא ביצעה התמחות ולכן לא קיבלה תעודה. לאחר כ-15 שנים עברו בני הזוג להתגורר בצרפת ובהמשך חזרו לארץ מולדתה, שם נפרדו.

באرض עבדה תחילה כמטפלת בקשישים ולאחר מכן בניין, עד שנת 2022. לטענתה, בעקבות ההליך הפלילי לא התאפשר לה להאריך את אשרת העבודה, ומАЗ איננה עובדת באופן מסודר. היא נשאה למטלון בשנת 2017, לאחר היכרות בת מחצית השנה, והשנים הורים לילד בן חמוץ. בשנת 2022 התגרשו. לדברי הנואשת, הקשר בין בניינה לבני מנותק מזה כשתיים, והדבר מסב לה תחושות כאב וסבל.

הנאשת שללה שימוש בחומרים ממקרים. מצד זאת, אישרה כי טופלה במשך כשמונה חודשים ביחס לטיפול בהתמכרוויות בחדרה, לדבריה בשל טענתו של המטלון כי היא מכורה לאלכוהול. דיווח גורמי הטיפול ביחס העלה כי הנואשת השתלבה בטיפול בחודש ינואר 2022, התמידה בהגעה ומסרה בדיקות שני נקיים, פרט לאחת. במהלך הטיפול שיתפה הנואשת אודוט הליך הגירושים, אלימות קשה שחוווה מידיו של המטלון, וקשה בעקבות הוצאהו של בניה למסגרת חז' ביתה. גורמי הטיפול התרשמו כי אין מדובר למי שעושה שימוש לרעה באלכוהול, ולפיכך הוחלט בחולף כשמונה חודשים לסיים את הטיפול.

שירות המבחן עמד בקשר עם מחלוקת הרואה בעיריית נתניה, שם נמסר כי הקשר עם הנואשת החל לאחר שהתקבלו דיווחים כי נצפתה ברחוב בצוותא עם בניה, כשהיא נתונה להשפעת אלכוהול. בעקבות התרומות גורמי הרואה מקושי בمسئולותה ההוריות של הנואשת, הוצא הילד לקלט חירום. בפגישות במרכז הקשר התנהלה הנואשת באופן פורץ גבולות. בית המשפט לענייני משפחה קיבל את בקשתו של המטלון, והוא ראה כי ישמש כמשמרן יחיד לילדים של בני הזוג. בהמשך ולאחר קשיים בשיתוף הפעולה

של הנאשمت, הופסק הקשר בין לבן מחלוקת הרווחה.

הנאשמת תיארה בפני קצינת המבחן את מערכת היחסים בין לבן המתלוון. לדבריה, בשנתיים הראשונות התנהל בין השניים קשר חיובי ומכבד. בהמשך נתגלו חילוקי דעת על רקע חוסר יציבות תעסוקתית של המתלוון, קשיים כלכליים, והעובדה כי עיקר על הפרשנה כמו גם תחזוקת הבית, נפל על כתפיה של המתלוונת. במהלך השנים האחרונות כלפי המתלוון אלימות פיזית קשה, עד שנדרשה לטיפול בבית החולים. לאחר הגירושים מנעה המתלוון מפגוש את בנים בטענה כי היא מכורה לאלכוהול. הנאשמת שיטתפה פעולה לטיפול למרות שלדבריה לא הייתה מכורה, על מנת שיתאפשר לה להפסיק בקשר עם בנה. ברם, גם בשלב זה מנעה זאת המתלוון, ופנויות לשירותי הרווחה עליו בתומו. אשר לכטבי האישום, הנאשמת הכחישה את מרבית העבירות שייחסו לה, למעט עבירות הגניבה מושא ת"פ 24-02-23186.

קצינת המבחן נפגשה עם המתלוון, אשר סיפר כי לאחר בנים החלה הנאשمة לצורך אלכוהול באופן אינטנסיבי, ושיתף כי במצבים אלו התנהלה באלימות פיזית ומילולית כלפיו וככלפי בנים. ניסיונו לדרבן את הנאשمة לקבל טיפול לא צלחו, ומשכך השנים התגרשו והמתלוון קיבל משמרות מלאה על בנים. מאז איןם בקשר. המתלוון שלל תחששות אiom מפני של הנאשמת.

בתום הتسkieיר העריכה קצינת המבחן כי הנאשمة משקיעה את מרבית כוחותיה בהישרדות, ואיינה פנואה או בשלה בעת הנוכחית להליך טיפול. משכך נמנעה ממtan המלצה שיקומית.

מהלך הדיונים - לאחר קבלת הتسkieיר

4. (-) ביום 19.6.24 הטייצה הנאשمة בבית המשפט, אך עזבה לפני החל הדיון. ב"כ המאשימה, בהגנותה, נמנעה מלבקש להוציא נגדה צו הבאה, וישיבת הטיעונים לעונש נדחתה.

(-) ביום 9.7.24 לא הטייצה הנאשمة לדין, גם שזמנה כדין. משכך יצא נגדה צו הבאה.

(-) ביום 18.7.24 הובאה הנאשمة לפניי במסגרת צו הבאה. מתוך ההחלטה: "הנאשمة מוכרת היטב בבית המשפט. עסקינו בהליך שמתמשך זמן רב. הנאשمة דרת רחוב, נעדרת גורמי תמייה כלשהם, וכי להתבונן באופן בו הובאה לבית המשפט, לבושה בבלו"ס שכבות, רזה באופן קיצוני, ונראית כמו שחוותה אירועי אלימות (סימני חבלה מעל עיניה השמאלית), כדי להתרשם שאין מדובר במין שמסוגלת לעמוד בתנאי שחרור דוגמת הפקדת ערבען או הבאת ערבע". בנסיבות אלה, ובשל כך שהפרקליתה המתפלת לא יכולה להיות להטייץ לדין טיעונים לעונש בהתראה "מעכשו לעכשו", הוריתי על שחרורה של הנאשمة תוך קבלת התchiebotה להטייץ לדינים, ללא העמדת ערובות כלשהן.

(-) ביום 9.9.24 שוב לא התייצה הנאשמת לשיבת הטיעונים לעונש. בלילה ברירה נדחה הדיון פעמיינס, והוצא נגד הנאשمت צו הבאה, זו הפעם ללא אפשרות שחרור בצדו.

(-) ביום 13.9.24 הובאה הנאשמת לבית המשפט לפני מותב תורן, אשר בהיעדר חלופת מעצר הורה על הארכת מעצרה עד להחלטה אחרת.

(-) ביום 17.9.24 הובאה הנאשמת לבית המשפט בידי שב"ס. בטרם שמיית הטיעונים לעונש, ביקשה הנאשמת לצרף כתב אישום נוסף, שאף בו הורשעה בהתאם להודאתה (ת"פ 74100-07-24). בתום שמיית טיעוני הצדדים לעונש נקבע מועד לשימוש גזר הדיון ליום 23.9.24. בהיעדר חלופת מעצר הוריתי על הארכת מעצרה של הנאשמת עד לתום ההליכים.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עמדה על סוג העבירות השונות בהן הורשעה הנאשמת, מן העבר האחד כתבי אישום שבבסיסם עבירות אלימות, ומן העבר אחר עבירות רכוש. עבירות האלימות בוצעו כולם בעת שהנאשמת תחת השפעת אלכוהול. היא פגעה בין זוגה במספר אירועים, ובאירוע האחרון (מסוג זה) אף תקפה את בנה. עבירות הרכוש אף הן מגוונות - גניבת טלפון מדירה, גניבת מחניות, גניבת אופניים. ב"כ המאשימה הפנתה לערכיהם המוגנים בהם פגעה הנאשמת, הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע שני מתחמי עונש כוללים, מחולקים לפי סוג העבירות. בגין עבירות האלימות ביקשה לקבוע מתחם בין 12-20 חודשים בפועל, ובгинע עבירות הרכוש ביקשה לקבוע מתחם בין 6-18 חודשים בפועל.

הנאשمت נעדרת הרשות קודמות, הופנתה לשירות המבחן אשר לא בא בהמלצתה בעניינה. משכך ביקשה לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל "בחלק העליון של השלישי התיכון של כל מתחם", סה"כ 25 חודשים מאסר בפועל, בתוספת מאסר על-תנאי, פיצויים למתלוון ולבנה הקטן של הנאשמת, וקנס.

6. ב"כ הנאשמת, עוז נסים שמייה, אשר מלאה את מרשותו מזה תקופה ממושכת, עושה את עבודתו בתנדבות, וראוי על כך למלא ההערכה. ב"כ הנאשמת עשו למעןה כל שנייתן, בניסיונות חוזרים ונשנים להפנotta לקבלת טיפול באמצעות שירות המבחן, אך בהיעדר שיתוף פעולה מאית הנאשמת, ולנוכח מצבה כפי שיבורר, הוא נאלץ לפעול משל ידיו היו כובלות.

את טיעוניו פתח ב"כ הנאשمت בנסיבות שהחסירה המאשימה מטיוניה - נסיבותיה המורכבות של הנאשמת, אשר מצאה עצמה בחוסר כל, ללא קורת גג, ללא פרנסה, מתגוררת ברחוב כשהיא נעדרת מקורות תמיכה, חסרת מעמד חוקי, מנסה לפלט את דרכה בח'ם. הנאשמת "מסתובבת" באזורי השוק

בנתניה, כפי שהתברר במהלך הדיונים הربים בתיקיה, תרה אחר דרכם למילוי צרכיה הבסיסיים, ובנסיבות אלה ביצעה את עבירות הרכוש בהן הורשעה. הניטוק מבנה קשה לה עד מאד. הנאשمت הורשעה אמונה בעבירות אלימות במשפחה, אך במקביל היא עצמה קורבן לעבירות אלימות שביצע בה המתلون (שההורשע בדיון אחר). ב"כ הנאשמת ביקש להתחשב בנסיבות הקשות של מרשתו, ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

הנאשמת: "זו פעם ראשונה שאני נתקלת בעולם של מעצר. אני ממש מתנצלת. הייתה רוצה לקבל עונש מתחשב בנסיבות מקרים. אני למען המדינה ולא נגד. הייתה רוצה לבצע עבודות שירות. הייתה רוצה מהעבודה שלי להביא תועלת, לעשות שהוא מועיל".

דין

7. כאמור, ב"כ המאשימה ביקש לקבוע שני מתחמי עונש, האחד לעבירות האלימות, והאחר לעבירות הרכוש. מעשי האלימות בוצעו בפער זמני משמעותי מזה (09/19, 12/20, 05/21), אך הרקע בccoliום דומה - ויכוח בין המתلون והנאשמת, בעוד האחרונה נתונה תחת השפעת אלכוהול. במעשה פגעה הנאשמת בזכותו של המתلون לבריאותו, לשלוות גופו ולשלוות נפשו. המעשים כולם בוצעו בתוך דירת המגורים של המשפחה - מקום שאמור להיות מוגן מפני פגעי החברה, ולהוות אי של מפלט ושקט.

באישור הראשון בזמן נחבל המתلون עת דימם מראשו ונشرط בגופו. ביצוע התקיפה בכיוון ראשו של המתلون - איבר רגש, מעיצים את חומרת העבירה, וכך גם השימוש בחפץ לצורך כך. עם זאת, החפץ בו מדובר - צעצוע, ועוצמתה המתוונה של החבלה, מעמידים חומרת המעשה ברף בינוני. הנאשמת אף נטלה סכין בידה במהלך האירוע והלכה בכיוונו של המתلون, אך בהמשך השילכה את הסכין, מבלי שניסתה לבצע בו שימוש. אף מקומה של עבירת האיום לא נפקד, אך דומה שהיא משתלבת בעבירת האלימות הפיזית.

באישור השני בזמן לא נחבל אמן המתلون, אך הנאשמת היכתה באגרופים בפניו מספר פעמים, בשתי פעימות, ואף ניסתה להכות בראשו בקורקינט - חפץ מסיבי שעלול היה להסב למתلون נזק מוחשי אילו פגע בו. בהמשך התנהגה הנאשמת באופן פרוע בתחנת המשטרה.

באישור השלישי בזמן הורשעה הנאשمة בתקיפת בנה הקטן. מבלי להקל ראש בחומרת העבירה, זו הטעיצה במכה בחזה ודחיפה. תקיפת המתلون, אף היא ברף נמוך יחסית - מכיה יחידה בפנים.

8. עיינתי בפסק דין שהגישה ב"כ המאשימה, מרביתם של הערכאה הדינונית, אחד של ערכאות הערעור. למדיניות הענישה ראו מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג, בשינויים המתאים:

(-) רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19). המבוקש הורשע בהתאם להודאותו בתקיפה גורמת חבלה כלפי בת זוגו, תקיפה בת הזוג ואויומים בארבעה איזומים. לחובת המבוקש 2 הרשותות קודמות בעבירות אלימות, והוא עבר הליך טיפול ממושך, אשר בעקבותיו נדון בבית משפט השלום ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המ徇ז מרכז-lod קבע כי העונש חריג לקולה במידה קיצונית, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, ומנגד הליך טיפול משמעותי בעבר, העמיד את העונש על שנות מאסר בפועל. בבקשת רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הבHIR כי "לא זו בלבד שהעונש שהושת על המבוקש אינו חריג ממדיניות הענישה הנוהגת - הוא אף מקל עמו".

(-) רע"פ 19/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבוקש הורשע בעבירות איזומים ותקיפה לאחר שמיית ראיות: איזומים כלפי גירושתו וחברותיה, ותקיפה בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גירושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע ייחיד, במבוקש נעדר הרשותות קודמות, אשר נדון לשולשה חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלוויים. ערعروו לבית המשפט המ徇ז נדחה וכך גם בבקשת הרשות ערעור.

(-) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבוקש הורשע באירוע היחיד של תקיפה בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתлонנת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו או חוץ בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניtan לרצות בדרך של עבודות שירות לבן 14 חודשים מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקללה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשותות מהעת האחידת ונתקן בין המתлонנת והמבוקש. נגזר על המבוקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי אחורי סוג ובריח. ערعروו לבית המשפט המ徇ז נדחה, וכך גם בבקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמשמעותו של המבוקש ראוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

(-) רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבוקש הורשע בהתאם להודאותו בתקיפה בת זוג בכיר שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה לכך מעודה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמשה חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר בין שנות מאסר בפועל, ולאחר שירות המבחן המליך על עונש מוחשי ומצב גבולות. הערעור לבית המשפט המ徇ז נדחה, וכך גם בבקשת רשות ערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבוקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

(-) ע"פ (מ徇ז מרכז-lod) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיית ראיות בפיתוח עבירות איזומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכיר

שתי סבירותה של המטלוננט, משך אותה ובעט בה. שכנה שחשתה באירוע צעקה לערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זرك המערער טלפון לעברה של המטלוננט, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חדש מסר שנייתן לרצותם בעבודות שירות, בין 10 חדש מסר. המערער נדון לשישה חדשים מסר, עליהם הופעלו במצבר 2 מסרים מותנים (5 חדשים, 3 חדשים), כך שסר הכל נדון למסר בפועל במשך 14 חודשים. ערעוורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצבר לעונש המסר שנגזר עליו, כך שישייא עונש מסר בפועל במשך 11 חודשים.

(-) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 15-10-48832 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעוורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג, וכייף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירות איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעיתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרונו מאים. הוא נדון לשלושה חדשים מסר בעבודות שירות.

9. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמединיות הענישה, אני קובע את מתחם העונש הכלול בגין שלושת כתבי האישום הראשונים בזמן (עבירות האלימות) - בין 6-16 חדשים מסר בפועל.

10. עבירות הרכוש שונות אמן זו מזו, אך בוצעו כולם על רקע התדרדרותה של הנאשםת לחימ ברחווב, בחסර כל. חלק מהעבירות בוצעו בגיןבז מוציאים מחניות פארם וממרקול, אך שתי עבירות אחרות הגיעו במישרין בקורבנות פרטיים. הנאשםת גנבה את מכשיר הטלפון של מי שהשכר לה חדר בדירתו. הטלפון נגנב מביתו של המשכיר, ונקל להניח את תחותמת הפגעה הקשה, על הרשלכות הנובעות מאובדן מכשיר המרכז בחובו גישה לאשפוקטים רבים בחו"ם המודרניים, לרבות חשבונות בגין, תמונות, אנשי קשר, יומן, רשותות חברותית ועוד. בית המשפט עמדו שוב ושוב על הצורך להעניש בחומרה בגין עבירות מסווג זה, וב"כ המאשימה הפניה לפסיקה רלוונטית. באישום האחרון בזמן גנבה הנאשםת זוג אופניים, כשלשם כך הסיטה גבול למקלט בבניין מגורים. במעשה פגעה הנאשםת בקניינם של נפגעי העבירה ובזוכותם לפרטיות ולשלוות נפשם. לאחר שנתתי דעתן למכלול עבירות הרכוש בגין הורשעה הנאשםת, ולמединיות הענישה אליה הפניה ב"כ המאשימה, אני קובע את מתחם העונש בגין 14-4 חדשים מסר בפועל.

11. כעולה מGESHER המבחן, מטיענו של ב"כ הנאשםת, ומנתונים שנתגלו בבית המשפט במהלך התקופה הממושכת בה מתנהל ההליך, נסיבות חייה של הנאשםת קשות ומצדיות התחשבות. הנאשםת הורשעה אמן בעבירות אלימות כלפי המשפחה כלפי בעלה לשעבר, הוא המטלונן, אך מדובר למי שחוותה אף היא אלימות מצדיו. המטלון (از נאשם) הורשע (לפני) לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי הנאשםת (از המטלוננט), וכן לבקשת הצדדים ל-2 חדש מסר בפועל לרצוי בעבודות שירות (ת"פ 19-12-75857 מדינת ישראל נ' צ'רניאבסקי (12.7.22)). כעולה מהכרעת הדיון, ביום 12.10.19, על רקע ויכוח בין בני הזוג, בהיותם בביתם, הפיל המטלון את הנאשםת לארץ והיכה בידו בראשה. כוטצאה מהתקיפה נחבלה המטלוננט.

הנאשمت מצאה עצמה בשנים האחרונות כשהיא חיה בAMPLELOTOT ברחוב, בלבד, ללא עזרה, ועל רקע זה ביצעה את עבירות הרכוש בהן הורשעה. להמחשת מצבה אשוב ואפנה למראה הנאשמת כפי שתואר בידי בית המשפט בפרוטוקול הדיון מיום 19.6.24: "... די להתבונן באופן בו הובאה לבית המשפט, לבושה בבבלי" סחבות, רזה באופן קיצוני, ונראית כמו שחוותה אירועי אלימות (סימני חבלה מעלה עינה השמאלית)...".

מצבה זה של הנאשمت קיבל ביטוי מובהק בהיותה נגעת לעבירות אלימות קשה, הлик שהתנהל אף הוא לפניו (ת"פ 21354-01-24 מדינת ישראל נ' 19.6.24 Lungu). נתין זר שהיא נתן תחת השפעת אלכוהול, הבחן בנאשمت (שם - נגעת העבירה) כשהיא יושבת על אופניה. הוא התקרב אליה, אחז בידיו בפניה, וניסק אותה בלחיה ללא הסכמתה. הנאשם אחז באופניה של נגעת העבירה בחזקה וניסה להשליכם, בעוד היא מחזיקה באופניים כדי להתנגד. הוא הוציא את האופניים מידיה, הטיחם בקרקע, התקרב אליה, בעט בבטנה, והיכה במכות אגרוף בראשה ובגוף. נגעת העבירה התרחקה מהנאשם, אך הלה שב לעבירה, נטל את אופניה והשליכם פעם נוספת. הוא ניגש אליה שוב, אך גבלם בידי עובר אורח. כתוצאה ממשיעו של הנאשם נגרמו לנגעת העבירה דימום בראשה ובפה, שריטה מדממת בידה ומכאוב. כמו כן, כידון האופניים נשבר.

הנאשمت נפגשה אמנם עם שירות המבחן, לאחר ניסיונות חוזרים ונשנים, אך מידת יכולתה להסתיע נמוכה ביותר, ומקובלת עליו התרשמה של קצינת המבחן, כי הנאשمت משקיעה את כוחותיה בהישרדות, ואני פנוייה - פיזית ומנטלית - להליק טיפול. בהתאם, מידת ההפנייה של הנאשמת את חומרת מעשה איננה רבה, כשמרבitem הוכחשו בשיחה עם קצינת המבחן, זאת חרף העובדה שבבית המשפט לא הייתה מחלוקת על עצם ביצוע המעשים, ומעט לעת ביקשה הנאשمت להודות בכתב אישום נוספים אשר צורפו להליך דין, אפילו בדיון האחרון.

מן העבר الآخر - הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות, הודהה באסופה כתבי אישום באופן שעשי לעולות כדי ניסיון "לנקות שולחן" (ה גם שהדבר לא נטען מפורשות). הנאשמת מוצאת עצמה לראשונה בחיה כשהיא כלואה מאחוריו סורג ובריח, ונונתנת את הדיון על מעשה. בנגד לטיעוני המאשימה, אני סבור כי אכן לצבור את העונשים זה זהה. גזירת הדיון איננה ממשום חישוב אրיתמטי, וסופה של יום על בית המשפט לגוזר על הנאשמת עונש שיהלום את חומרתן של העבירות כולם, תוך התחשבות במצבה ונסיבותיה. בהקשר זה לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשمت עתידה לרצות את עונשה במאסר ממש, חרף העובדה שמשך המאסר אפשר, כשעלצמו, את ריצויו בדרך של עבודות שירות. הנאשمت ביקשה אמנם, בדברה האחרון לעונש, להפנותה לממונה על עבודות שירות, אך התנהלהה במהלך ניהול הליך כלו, במצבה הפיזי והמנטלי, אין מותירים ספק כי לא תימצא מתאימה לריצוי עונשה בדרך זו. הנאשمت אשר לא הצליחה להביא עצמה לדיןם בבית המשפט, לא מסוגלת להגיע לראיון בפני הממונה על עבודות שירות, ולבטח לא תוכל להתמיד בעבודה יומיומית בתנאים ובמגבליות המוכרים. לא לモטור לציין, כי בא כוחה של הנאשمت מודיעו מבון לנתונים אלה, ובהגינותו לא ביקש מבית המשפט להפנות את הנאשمت לממונה על עבודות שירות.

12. סוף דבר, בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, אני גוזר על הנאשمت את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל, בגין תקופות מעצרה בגין כל ההליכים בהם הורשעה (לרבות כמובן צווי הבהא), בהתאם לרשומי שב"ס.

ב. 3 חודשים מאסר אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור תוך שנתיים עבירה בעלת יסוד של אלימות פיזית או מילולית, או עבירות רכוש, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ד, 23 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.

המציאות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.